

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 31 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Afskaffelse af multimediebeskatningen, ophævelse af skattebegunstigelsen for medarbejderaktieordninger, ophævelse af skattefritagelse for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer m.v., lønsumsafgiftspligt for aflønning i aktier og købe- og tegningsretter til aktier m.v., justering af BologJobordningen, ophævelse af loftet over børne- og ungeydelsen og tillæg til grøn check m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 71 af 8. december 2011.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Gitte Lillelund Bech (V).

Thor Möger Pedersen

/ Søren Schou

Spørgsmål 71:

Ministeren bedes i forlængelse af ministerens svar af 7. december 2011 på spørgsmål 15 og 17, redegøre for, i hvilket omfang det kan forventes, at borgere i de laveste indkomstdeciler fravælger deres arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikring, set i lyset af at en relativ stor del af personerne i disse indkomstgrupper (sammenholdt med de øvrige indkomstgrupper) har denne type sundhedsforsikring sammenholdt med, at personer i disse indkomstgrupper bruger relativt få penge på forsikringsydelser generelt.

Svar: Tabellen med decilfordelingen i svaret på spørgsmål 15 kan ikke sammenlignes med tabellen med decilfordeling i svaret på spørgsmål 17.

I spørgsmål 15 spørges om 'danskernes private køb af forsikringsydelser', og tabellen viser derfor en decilfordeling, der omfatter alle danskere.

I spørgsmål 17 spørges der om lønmodtagere omfattet af en arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring, og tabellen viser derfor en decilfordeling efter timelønnen for fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere, hvilket er en langt snævrere personkreds.

Personerne i første decil i den ene tabel er derfor ikke identisk med personerne i første decil i den anden tabel, og indkomstniveauer i de forskellige deciler vil være forskellige i de to tabeller. Det er derfor ikke muligt – som det er gjort i spørgsmålet – at konkludere, at hvad der er tilfældet for de laveste indkomstdeciler i den ene tabel også gælder for de laveste indkomstdeciler i den anden tabel.

Med det forbehold er svaret – som også anført i svaret på alm. del spørgsmål 91 af 4. november 2011 - at det ikke umiddelbart er til at forudse, hvem der vil fravælge den arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikring. Såfremt man har en lav indkomst, vil der netop være et incitament til at få en sundhedsforsikring billigere gennem arbejdsgiveren frem for at betale en højere pris selv. Det progressive skattesystem betyder samtidig, at en ophævelse af skattefriheden vil koste mindre for personer, der ikke betaler topskat. Ifølge Forsikring & Pension koster en sundhedsforsikring i gennemsnit ca. 1.500 kr. om årligt. En ikke-topskatteyder vil derfor få en skattestigning på ca. 615 kr. årligt, mens en medarbejder, der betaler topskat, vil skulle betale ca. 840 kr. mere i skat om året.